

— Какъ за трудовия печатъ ? За вашитѣ вестници ли ?

— За нашитѣ де... Ще ги изпратимъ отъ името на партийната и младежка групи...

— Защо ?

Сиврията се усмихна.

— Защото много ги конфискуватъ... Не имъ даватъ да съобщаватъ истината на беднитѣ...

— Че не даватъ — не даватъ, право е, — потвърди виновно Ангелъ безъ да откъсне погледъ отъ ржцетѣ на Сиврията, който разбъркваше краставицитѣ въ счукания чесънъ. — Ама.. истината не остава скрита, йо..!

— То се знае, — рече Бѣлко. — Всички си мислятъ, че нашитѣ вестници получаватъ рубли... А то...

— Ние ги пращаме отъ чорбаджийскитѣ ниви! — допълни Данко Челекевъ и тихичко се намѣсти край сефрата.

*

Следъ яденето Иванъ Малъкколювъ разправи защо буржуазнитѣ вестници лъжатъ, че положението въ СССР е лошо. Петелката за първи пжтъ чуваше, че тѣзи лъжи не сж обикновени партизански маневри, а подготвяне за война срещу Русия. Той не можеше да се начуди, че такава проста истина му е била неизвестна и че трѣбваше да я чуе отъ устата на едно момче. Глей го ти, Ванюша! Реди като окатинъ кое какъ е и защо е. Реди и съвети дава — тѣй и тѣй да се направи, тѣй и тѣй да се каже на селянитѣ. Петелката е участвувалъ въ три войни, знае какъ лесно ги обявяваха, та никакъ не му се видѣ чудно, дето въ цѣлия свѣтъ сж се загрижили за новата война. Но съ едно той не бѣше съгла-